

Cihan Tarık Acandegir 2

- Őirler -

Yayın Tarihi:

23.01.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ah Be Kadın

Merhametimin ihanetidir
Yeniden seni sevmeyi düşünmeme asıl olan.
İhanetinin merhametidir
Beni sana unutturmayan;
Şiirselliğindedir de aşkın bunu sen kabul etmezsin!
Yabancıdır her el sana, dokunursa kanatır seni
Seninse gizemlidir aşkının mermileri.
Bir kalbe saplanırsın da öldürmezsin..
Aksine süründürür senin içi boş kovanlarındaki aşk mermilerin
Vursan kaç yazar be kadın,
Silahı kendine doğrultmuşken..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Ahir Aşk

Şimdi elimde bir cennet gibi ellerin
Kalbimde ahiret gibi belirsiz
Düşüncelerim cehennem
Sensizlik kabir ızdırabı...
Dünyevi her şeyden yoksun bıraktın sevgili..
Varlığın zaman, yokluğun bir an..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Al Beni De Anne

Savurdum rüzgara küllerimi
Avuttum düzelmeyen şu hayatımı
Kendi savaşımı kaybediyorken
Bir de kaybettim seni döndüremedim

Her yanımda savaşın izleri
Yara aldım kanıyor hislerim,
bir çocuğun düğümlenen sözleri
Al beni de anne...

Kayboldum yağmurlu sokaklarda
Pencereler sana aydınlanırken ,
bir kirpik düşüverir gökyüzünden
Yağmur gözlerinden dökülüyorken.

Cihan Tarık Acandeğir 2

Amansız Bekleyişler

Rüzgar mı beni uzaklaştıran tüm başlangıçlarımdan
Yahut serin bir lodos mu gönlümdeki yelkenlileri deviren
Koularımda dalgakıranlar var benim
Giremez öyle her isteyen gemi...
Bahsedemiyoruz ya bazen bitişlerden
Tebessüm edip gömüldüğümüz matemdir derinlerde
Çıkmak için milyonlarca sebep varken
Bizler memnunuzdur ihtiyaç duyduklarımız doğrultusunda..
5 dakikada her şeyi unutmak ister bazen kalplerimiz
Bazense 5 dakikada hatırlarız tüm ağır yüklerimizi
Gülmek için sebepler de yaratabilir insanlar
Ağlamak için dertlerde...
Nedense anlayamadım yıllardır
Gece olunca daha bir dertlenir insan
Derinlerde bıraktığımız gizlediklerimiz çıkar aydınlığa
Bizi karartansa bu aydınlıktır çıkmazlarda saklanan...
İnsanız nihayetinde kimse kabullenemez ama
Biz mükemmeli ararız daima
Kabullenenlerse bu arayışta bulmuştur mükemmel sanılanı

Cihan Tarık Acandeğir 2

Anlatamadım

Diyorlar ki bana sen değişemezsin
Değişmek istemedim görmediler ki
Diyorlar ki bana çekip gidemezsin
Gitmek istemedim ben anlamadılar ki

Koşarken rüzgara doğru
Ya da oturmuş bir bankta
Çok savaştım çok yoruldum ben ama
Şürünürken sahil boyu
Savururken küfürlerimi
Anlatamadım ben derdimi

Cihan Tarık Acandeğir 2

Anlatılan Ve Yaşanılan Hayat

Beklentilerimiz de umutlarımız kadar umutsuzluğa kapılmıştır aslında. Umutsuzluk: öyle aşınayız ki bu tanıma, tanımlarken bile aslında sinyallerini veriyor her bir satırda... Nedense hepimiz büyük bir gayretle sözde yaşam savaşları veriyoruz, yanıltıyor bizi zihnimizin oyunları, tanımsızlıkla sınıdığımız tüm bu yaşayış metamorfozları insanı ister istemez akıl üstü bir oyuna itiyor çılgın badireler atlatan yaşam savaşlarımızda... sözler duyguları; duygular mantığı; mantık ise bizlerin hür iradelerini al-aşşağı ediyor fakir bir zihin teranesinde... sözde savaşlar, kuramlar, varlıklar, soykırım denilen asparagaslar, politik oyunlar hepsi aynı tema içerisinden fişkırın 1001 gece masalları kıvamında... umudunu yitiren insan benliklerinin farklı renk, ırk, dil, din gözetmeksizin yakalandığı amansız hastalık olan umutsuzluğunsa çağımızın en büyük problemi halini almasında baş rolü oynuyor bu meymeletsiz meret...

baksanıza çevrenize kaç yaşamdanda korkmuyor bakın ama görerek bakın bakmak için değil görmek için bakın.. çaba sarf ediyoruz deniliyorsa faydasız feda etmeden olmuyor bazen.. neyi feda edeceğimiz ki uzayan haber başlıkları, sonsuzlaşan ve herkeste görülen depresif ve pesimist isyan arbedeleri, omurgasız canlılar kıvamında sürünerek ve kıvrılarak değişkenlik gösteren rasyonellik ve reelistik zaman darbeleri.. hangimiz ne gibi yaşıyoruz ve hangimiz yoldan karşıya geçiyoruz bilinmiyor...

yıllardır öğretilenler ve yıllardır bu öğretilenlere verdiğimiz tepkiler değişmese de, yenilenemese de bu mantıksız mantık söyleşileri durmadan gayret ve azimle savaşlarımız da yok değil elbette...

yani hepimizde omurgasız değiliz ya...

umutsuz olmayanlar da var elbet hayatta!

şu 22 senelik absürt hayatımın içinde yer yer sağanak yağışlı depresif anlar, bazen gök gürültülü aşklar, kimi zaman kurak ve bol güneşli arkadaşlıklar unutmadan en önemlisi tipi şeklinde de dostluklar yaşadım... esen rüzgarlara sövdüm belli belirsiz estiğinden kavuran sıcaklara küstüm beni eritip bitirdiğinden.. kaybetmekten korktum mevsimlerimi... kazanmaktansa hiç kaçmadım sevdiğilerimi..

görüyorum ve söylemiyorum bazen yapım böyle; anlamadığım şeyse neden suçlanan ben iken o suçlayanların çuvaldızı bana batırmadan önce iğneyi kendilerine saplamadıkları. umutsuz toplumsal karmaşadan nasibini alan ben; bol güneşli homojen ortamların adamlığından; sonbahar akşamları esen saçma sapan bir yelin uğultusunda bu yazıyı kaleme almak için yalnızlıkla inada tutuşuyorum... ve pişman değilim diye bas bas bağıyorum...

hayatın içi işte içi de dışı da bir ya neyse... ben sorulunca daha bir maceracı anlatıyorum olayları.. ve öyle rap ağzıyla naber dostum denilince kaçıyor insanın anlatası..

son günlerde herkeste var bir arıza herkes takar olmuş ne var ne yoksa.. kimisi maddi çoğu manevi takıntılar... anlamıyorum! insan olmak bu kadar zor mu acaba...

heyhat bre mağrur canlı, aciz varlık, tek ezanlık can taşıyan kispetli şakayık...

harikulade ve alelade faklı bir döngüye ihtiyaç duyuyorum şu sıralar bu benim evrimim belki de...

inançlarım çerçevesinde (ki bunu çok sorgulayan var nedense!) geride bırakmak niyetindeyim bu boşluğun esaretini.. kökten değişmeli insan mantığıyla mentalitesiyle ve de değişmek için geri de bırakmalı tüm o geri dönüşümden onu muaf bırakacak olanları...

ben savaşımı başlattım geçenlerde de yazdım biraz ayrılık olacak biraz ayrıcalık.. insan aslında herşeyi biraz yapınca sorunlarla daha az karşılaşılıyor ama ne yapayım bizde sülalecek genetik galiba biraz kavramı biraz fazla her şeyin sonunu bulmak mıdır nedir amacımız... son zamanlarda bilinçsizce çok kırdım galiba sevdiğilerimi heyyy pişman değilim! çünkü insan insanın aynasıdır durup dururken kırmadım kimseyi.. her şeyin bir başlangıç bir bitiş noktası vardır ya ben bitiş noktasındayım.. kim beni unutmuş kim hatırlamış pekte problem değil kim aramış kim sormuş hiç problem değil, çünkü: " Gün

Olur Devran Döner İşte O Zaman Göm"-erim bende...

hayat tilkiyle kürkçü dükkkanı arasında ki bağ ile bağlamıştır bizleri.. benimle zaman öldürmek istemezsen kendini öldür ki boşa zaman harcamayalım sana hatta bilinmeyen bir yerde öldür ki bir de göm yıka pamuğu tıka zor zanaat be usta...

bu yazı böyle günlerdir sosyal çevremde yaşadığım garip olayları barındırıyor sinesinde.. ben çekinmeden söylüyorum boş adamım ben, kısa ve öz cümlelerle yılları anlatamıyorum kusuruma bakmayın. insan olmaya çalışıyorum belki de dışa vurum tarzım bu benim. önümde mükemmel zamanlar var koskoca yıllar bekliyor beni belki de ve inanmadan olmuyor bu güzel günlerin geleceğine... eskiye mazi derler bilirim bende maziden ders almakla başlamıştım tam 1 sene 2 gün önce ve insan zaman geçtikçe anlıyor haliyle... ders bitti şimdi sıra teneffüste...

çok umutsuzluk yaşantımı çok etkiledi aslında ve bu yüzden anlatılan hayatla yaşanan hayat arasında gidip geldim senelerce.. her şeyden bir parça var bende herkesten alabildiğim şeyler öğrenmeye kapadım son zamanlar kendimi hep verici olmak hiç almamaktır aslında ben kaoslarda yanımda hep dayanabileceğim bir direk ararken sapasağlam kayalarda feragat ettim.. yıllarca aradım neyi aradığıma karar vermeden.. şimdi teneffüs bitti master zamanı: aradığım şey gerçek aşk gerçek dostluk umut edebileceğim bir hayat!

buldum...

formülü basit: eskilere rafa kaldır, yeni bir sayfa aç, başrol sen ol, yardımcı sen ol, kendin ol ve mutsuz olmanı sağlayan her şeye tepkisiz kal, dene; kalmayı dene, gitmeyi dene, savaşmayı, barışmayı dene, pişman ol, hata yap, ders al, oku, öğren, eğitil, öğret... ama ne yaparsan yap sakın kendinden çok birine değer verme...

doktora tezi: mutlu ol!

Cihan Tarık Acandeğir 2

Anlatsam Anlardın

Anlatsam herkes anlardı,
bağırsam belki,
herkes duyardı..
Tarif etsem,
Tanımlasam ve
Hece hece soyutlansa kelimeler..
Bugün yine sahilde..
Bir canlı; ölü yatmazdı..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Anne Gitme

Konuşmayacağım sen gidersen
Bir daha kahve içmeyeceğim
Reklamlarda sesi açık kalacak TV'nin
Kitapları yakacağım ve kelimeler yangın.

Eğer gidersen kızılı sevmeyeceğim
Saatlerce konuşmayacağım telefonda
Odama çekilip kapanmayacağım kendime
Kettle'a su koyulmayacak bir daha

Mercimek çorbası tatsız gelecek
Patatesler çok pişmiş
Evi bok götürecek
Hiç bir şey tat vermeyecek

Hamur kızartmayacağım asla
Şimşek beni de korkutacak
Korkulacak şeyler fazlalaşacak
Mutlu eden şeyler yok olacak adeta

Eğer sen gidersen
Marmara'dan balıklar göç edecek
Çok sevdiğin mavi siyah
Çok sevdiğin ben çürüyecek.

İçimde kalan son insanlık Kırıntısı
Ve içinde yansıtmadan yaşadıkların
Tükenmek terimsel ve zihinsel
Beni çekecek içine kara delikler

Cihan Tarık Acandeğir 2

Artık Geriye Bakmayacağım

İnanmıştım tüm gerçekliğin yalan olduğunu anladığınızda ölmek isteyeceksiniz
Oysa ben yeni kapılar açacağım ve karşımda sadece kendi doğrularım olacak..
Nasıl güldüğümü sorguladığınızda acıların rengi siyaha dönecek..

Oysa ben siyah bir gecede doğdum karanlığı güneşimden daha yeğ bilirim..
Neden diye sorduğunuz tüm sorularınıza gülüp geçeceğim..

Oysa siz anlatacak, açıklayacak ve anlamayanlara bağırp gürleyeceksiniz..
Karşınızda en sevdikleriniz en önemlileri olduğunda kaçacak saklanacaksınız
Oysa benim karşımda hiç düşmanım olmadığından kalanlarla uğraşmayı farz edinmişimdir..

Basitçe konuşacağım.

Onu dahi anlamaya meyledemeyen beyniniz bu karmaşa teranesini ne biçimde
atlatarak anlayabilir misiniz?

Sorgulayan bir beyne sahibim...

Takıntılı kötü biriyim...

İyiyim de iyiyse...

Kötüyüm eğer kahpeyseniz...

Anlamdaş cümlelerle liriklere kafa tutacağım.. Belki benden hiç bir bok olmaz ama sizi
tuvalet yapacağım.

Kaybedeceğim.

Yok olana kadar tükeneceğim.

Kanser verem aids ne varsa olabilirim.

Ama sizin adamlığınıza sahip olmayacağım.

Çünkü adamlığınız bir kadına sahip olduğunuzda biter.

Şahip olmak istemeyeceğim ait olmak isteyeceğim.

Ve siz buna tahammül edemeyeceğinizden sadece konuşacak ve eleştireceksiniz...

Bir kapı açacağım içerisinde ben arkasında onlar....

Siyah gözlerimle maviliklere karışacağım.. Bir nefes gibi gelecek bir ömür...

Ama durmadan soluyacağım...

Size biraz bırakırım bir şeyler...

Seneler...

Fedakarlıklar..

Dersler...

Ama sizden asla bir şey almayacağım.

Bu uğurda karşıma ne gelirse yıkılır...

Artık aldirmayacaksınız çünkü ben verdirmeyeceğim.

Cihan Tarık Acandeğir 2

Aşk Başlar

Hiç bir cümle de seni kullanamamaktır belki de aşk..
Hiç birini sen kadar güzel bulmamaktır.
Seni koyamamaktır belki kendim dışında bir ismin yanına
Bir sıfatı senin sıfatından üstün tutamayışımdandır..
Hatta denk tutamayışımdan..
Hiç bir güzellik senin yanında değil güzellik ve
Hiç kimsenin önemli bir sözü senin herhangi bir sözün kadar değeri değil..
Kimse kıramaz da beni artık sen dışında
Kıran sen olunca da vardır nasılsa bir sebebi..
Bu yüzdendir ki gecikir doğru sözün hecesi
Bir bilsen nasıl da sevdim seni...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Aşk Ölümden Soğukmuş

Acılarla olgunlaşıyor sevgi meyveleri
Acıdan doğanı da bunlar öldürüyor
Tarlalar boyunca uzanıyor insanlar
İnsan ekmişler tarlalara
Toprak kuru, yağmur buralara yağmıyor
Toprak karanlık, güneş buralara doğmuyor
Toprak küsmüş, savaşı kaybediyor
Hayata savaş açamadan sınırları fethediliyor
İnsanlar ekmişler, insanlar ekilmişler buralara
Kimi çiçek açmış, kimisi solmuş
Biri kurumuş, bazısı yok olmuş
İzler var hepsinin narin gövdelerinde
Dalı kırık, kalbi kırık, suskun olmuş kimisi
Bakınca umursamıyorsun bazen
Hemen görmüyorsun dikkatlice baksan da
Her biri ayrı ayrı dertlerinden muzdarip
Ne garip demiyorsun alışınca bitkin hallerine
Hepsi unutamamış ki verememiş çiçek
Toprağa hiç tohum düşmemiş
Sarılamamış bile sevdiğine
Birkaçı sarılmış can bilmiş canan bilmiş
Canı çıkmış, öldürmüş kendini soğuk gecede
Bazısı sarılmış yar bilmiş, yaren bilmiş
Bölmüş kalbini iki eşit olmayan parçaya
Küçük parçayı kendine saklamış
Büyük parçaysa uçmuş ellerinin arasından Yaren'e
Yaren... O'da uçup gitmiş ellere
Sevgisiz küçük parça ayaklar altına düşmüş ezilmiş...
Çok azı dayanmış azmetmiş, tutunmuş toprağa
Hayatsa onu azmettirmiş aşkı uğruna yollara
Yemin etmiş, aşkı aramış, bulmuş, sevmiş, nefret etmiş yaşamaya
Birisi varmış ölmüş, ağlayanı dahi olmamış
O vardı ya sevmemiş, öldürmüş
O var ya sevmiş ölmüş

...
Bana benzeyen ben benden gitmiş
Ben benliğinde ki bene küsmüş
Ben kadere küsmüş

...
Aşk: Ölümden dönmüş, savaşı kaybetmiş
Ölüm: Aşktan geçmiş...
Aşk ölümden soğukmuş..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Ay Zamanı

Ayın şavkı denize vurdu
Kıyımı dalgalar aşındırıyor
Kumsala oturmuş ağlarken
Yağmur tenime dokunuyor
bir ses ver bari
Senden yana
Akan yaşlara dokunsun..
Bir el uzat bari
Bana...
Ayağa kalkmak için
Çırpınıyorum
Hani bir sigara dumanının etrafında
Hareler çizer ya yalnızlık
Hani bir ateşin son anında
Rüzgar büyütür ya yangını
Hani bir adımla aşılmayan
Yalanlar unutulur ya bazen..
İşte böyle bir son ana tanıklık ediyor
Müebbet anılarım...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Aynı Şeyler Yüzünden

"Bir an için tutsam nefesimi
Acısından kurtulsam..
Doğarken yine yaşamıştık
Aynı sahneyi.."
Son beyaz gül solarken
O son öpücük sorarken...
Ay üstümüze doğarken
Sen bugün doğdun..
Tam da ben yarımken..
Soluk soluğa koşarken
geçmişinden
Geçmiş içinden
Sıkıldın çok işinden.
Gelmeyince içinden
Bugün çok yoruldun.
Aynı şeyler yüzünden
Takıldın bir nedenden
Kimseye anlatmak olmaz
Sen daha bilmiyorken

Cihan Tarık Acandeğir 2

Bana Yardım Et

Sadece biraz birbirimizi yıpratmış olabiliriz gergin yaşantılarımızla
Yara açılmadan iyileştirmek lazım
Söylerim ya hep kabuk bağladığında zor oluyor çünkü..
son tartışmamızda üzerine biraz fazla geldim biliyorum
ama kırgınlık vardı o bahsettiğim konulara dair
o da geçer umarım zaman işte ilaç belki bazen de en büyük düşman
Kimseden yardım istemeye devam etmeliyim
Belki bu bana kırıcı geldiği için buna bir son vermeliyim
Biliyorum daha güçlüdür görünen ben
Ve biliyorsun özgürlük görüldüğünden daha güçlüdür
Çünkü aşk her şeyi kabullenmek için vardır
sen zor olmayı ve karmaşık olmayı seviyorsun
Ben içime kapanarak aşıyorum görünmez engelleri
geçebilmek için bir dereyi
Köprüler kuruyorum sağlıklı iskelelerle
Başlayabiliriz yeniden başlata bilirsin oyunu
Uçan Balonlar yağdı gök yüzümüze
Kurduğumuz köprüden sarkıtırken ayaklarımızı
Belki kırıldığı için kalbim kabuk bağladığından zor geldi
Üzerine fazla geldiğim için kızılıyorsun
Çünkü kırgınlığı kabullenmiyorsun
Ve balonlar patlıyor gök yüzünün belli bir yerinde
Yükseldikçe içimizdekiler son buluyor yoğunlukları
Dağılıyor kayan yıldızlar gibi
Köprüleri kurmaktan daha kolay yıkmak
Bu oyunda bir el daha oynamaya cesaretim yok belki de
Çünkü aşk kabullenmek için vardı her şeyi
Ve görünmez engeller kaplıyor içimi tamamını
Kimseden istemediğim şeyi kabullenmek zor değil mi
Bana yardım et...
Çünkü zamana bıraktık geçmişin gölgesindeki dereyi..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Baş Ağrısı

"Bekle" dediler zaman geçince düzelecek
Hissetmediğim aşk beni güçlendirecek
Biz olunca sen ve ben tükenerek
Neden başka insanlara dönüşelim ki?

Gidiyormuşsun peki öyle olsun
Anlıyor muşsun hep seni bilsun
Duyuyor musun? Biliyor musun?
Baş ağrısı gibi geçiyormuşsun.

Cihan Tarık Acandeğir 2

Başka Bir Umuda Sarılıp Uyumak İstiyorum

Bu defa çok zor..
Geri almak için her şeyi..
Yok yol..
Bu sefer gidenler
Dönmeyecek gibi..
Bu gemi son defa
Görünür gider belli..

İçimde bir yara
Günden güne büyüyen.
Yayılp dağılan
Küllenmeyen..

Başka bir umuda sarılıp uyumak istiyorum..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Bekle git, Sev gel

Bekle melekler imrensin
Git mevsimler değişsin
Sev meltemler essin
Gel mehtabim belirsiz..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Beklemek

Beklemek aslında kendini aramaktır
Neyi aradığını bilmemekten bahsedeceksek
Uyanmak gibidir bir sabaha istemeden
Güneşi batırmak için onu kızdırmaktır
-kazak giymek mesela ağustosta
Hayalperest olmaktır beklemek
Neyi düşleyemediğimizi düşününce biraz
Temmuzda kar ise beklentimiz
Kardan korkmaktır bekleyememektir
Onu da kızdırmaktır
-Kar yağarken soyunmak gibi mesela
En acısıdır belki de beklenenin gelmemesi
Onu hatırlamak her yerde
Sokakta evde duşta aşta falda kenarda...
Yağmurdur tüm korkulan ondan korkmaktır
Hüzünle resmedilmektedir tablomuz
İçinde en beklenmedik renkler barındırır
Siyah gri kırmızı mesela
Aştır yağmur...
Ondan korkmaktır beklemek
Aştandır neyi aradığını bilmemek...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Ben Böyle Değildim

Ne var ne yokmuşum
Oysa ne az ne çokmuşum
Meğer ne aç ne tokmuşum
Ben böyle değildim
Kime anlatsam bilmeden
Gidip geriye dönmeden
Donup arkama bakmadan
Demişim ki ben buyum
Islanmışım bazen
Sevişmişim üstüne
Tırnaklarım yenmekten
Bikkınlıktan
hepsi bu...
Bir an için çıksam pencereden
Sarksam mantıksız gelen düşüncelerden
In'dim Cin'dim zaten yeteri kadar
Yoruldum da bir hayli kıyaslamaktan

Cihan Tarık Acandeğir 2

Ben Gidiyorum Hancı

Yardım et kurtar beni
Her adım da siliniyor izlerin.
Dönüp bakmak arkama
İstemiyorum.
Sadece umut ederek özlüyorum.
Merak öldürür aptalı
Ben seni çok merak ediyorum
..ölüyorum...

"Dur" dedi bana...
Oysa kaybedecek zamanım yok benim..
Adım adım gidiyorken sona...
Dur demeye cesaretim yok benim..

"Gel" dedi bana...
Her şeyi kabullenebiliyor insan zamanla
Gelmemek için direnmedi de
Çağırarak için geç artık..

Ben gidiyorum hancı...
Elveda...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Ben O'yum

ilk yaprağın düşüşünü buğulu camından gördüm penceremin
Martıların ağıtları daha da dengesizleşti bu akşam
ilk kelimelerini söylemeye başladı ilk baharın çocuğu
Ve son baharında olduğunu bilen bir kelebeğe tutundu parmaklarım
Narinliğini kaybederken doğa ana,
Gözlerime uçuşan tüylerinin ahengi serçelerin
Nefesimi tutuyorum belki de..
Belki de aranjmanı eksik dünya ferahlığımın..
Kurt mahallesindeki tek kuzu benmişimcesine
Üzerime gelen duvarları bir kenarda yıktım ben.
Ve ben ki bana hiç benzemeyen bir hayaldim
Son baharıma sakladığım baş rollerinden..
oturduğum bank tahta ve soğunu kanırtıyor eylül..
Sıcığından uzaklaştım haziranın kasımını özledim aşkın..
Yine de bir damla yağmuru arıyorum gözlerinden
Bir dudaktan süzülen şelale, ve viyadüğü yanaklarının..
ters dönen şemsiyelerde ki direnme az mıyım
sahibinden kaçan bir şapkada özgürlük
Kırılan bir topuktaki samimiyetsizlik
Yeni çıkan bir dişteki acıyımsensizlikte..
Kurutulan biberlerin tadı..
Elleriyle yaptığı tarhananın toz hali..
Son baharım ben sen hangi mevsimde kalmadıysan artık..
Ben o'yum!

Cihan Tarık Acandeğir 2

Ben Sen O

Herkesin son verdiği yerden basladığım için belki de içim dışım kan ağlıyor...
Benim geçmişim senin su anın onunsa geleceği..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Ben Sokağı Gördüm

rkek bir bakış bilinmeze
Sırlıslam mabedi,
Ebediyet ve cürmü kadar sesi..
Sessizliği tatmış gülüşü..
Bir acı, bir sokak, bir soluklanış..
Durağanlığın alacasında gizli
Khne bir başkent dudaklarında..
Elini atsan yalnızlığa çarpıyor..
Güneşi sndrseler banane!
Ben sokağı gördüm...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Ben ve.

Daha az konuşuyorum artık ve hatta hiç neredeyse sesim..
Daha az gülüyorum.
Daha azım, daha bir yarım..
Kimseyi aramıyorum.
Kimsenin ne yaptığını falan da önemsemiyorum.
Gözümün önünde yansa insanlar tepkisizim.
Daha ciddiğim, daha agresif, daha vurdumduymaz..
Beklentilerimi yok ettim.
Daha çok sigara içiyorum.
Daha çok tüketiyorum.
Tükendikçe tüketir insan..
Ama daha dolu bir adamım artık.
Kelimelerim daha özenli.
Daha çok çapraz ateşe mensubun.
Daha fazlayım.
Azaldıkça çoğaldım, çoğaldıkça sıkıntılar güçlendim..
Güçlü olmanın kökünden uzağım ekiyle kökündeki harf değişiklikleriyle sestesiz olan herhangi anlamlı bir kelimenin somutlaşmış, dayatılmış, katı gerçekliğe tabi haliyim.
Anlamadığınız kelimeler konusunda uzmanlaşıyorum; her geçen gün.
Ben isim öbeğinden, ikinci tekil şahısa yönelmiş bir sıfat tamlamasıyım.
Sizse hala sizsiniz işte aradaki en büyük fark bu..
Şimdi tekrar ediyorum ve özetliyorum.
Gidebilirsiniz.
Artık ihtiyaç dışı her birey.

Cihan Tarık Acandeğir 2

Bilmez O

Gitsin.. O hep gider..
Yanında birden çok parça beni de siler..
Kalsın..Yanımda olsun..
Onsuz iken mutsuzum ben. Yarımım ben..
O olmazsa yokum ben giderim ben dönemem ben...

Uyusun yanında sevdikleri..
Uyansın yanında yaşasın istedikleri..
Yaşasın istediği gibi
Büyüsün çocukça ezberlesin ask tekerlemeleri..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Bir Ahı Haldı

Seni düşünmek
Bir ahı tutar ama ben seni çok özledim
Anılar beni vurur derinlerimde
Acılar beni yorar bir an olsun istersin
Sadece, sessizce ağlamak...

Biraz beni bırak kader kendi halime...
Kurarımla istediğim düşü karışma sen de..
Zaten aşklar kalmış bir yara eskide..
Ne olur bırak beni yalnız bu şehirde..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Bir Biçimsel İçsellik

Ben içindeyim elin sen elimin içinde,
evin içinde ne kalacak sen bir anda gidince?
Ben sesinin içindeyim sen gecenin sesinde ve
sesimin rengi sert gelirse Ben sessizim içimde..
Bir biçimde tanıyorum seni belki bin bir biçimde
Bir biçimsel oluşumsun bir karenin içinde
Biraz varsın aslında biraz yokluk içinde
Sen içimde yanıyorsun yangın senin içinde

Cihan Tarık Acandeğir 2

Bir De Sen Bilsen

Şu ruhumu bir görsen
Oradan derine
Bir biliyorum ki
Bir de sen bilebilsen..
Sussam da duyana kadar
Duysam da bulamam ki yer
Dönülmez asla verilen sözden..
Bir kalbim kaldı o da seversen
Ellerim yalnız tut istersen
Bir mesaj geldi cevap yok derken
Patlamam asla çay içerken..
Sevsen, istesen ah sen
Sen bilebilsen...
Kendini anlamaya o kadar yönelmişti ki
bir başkası için mükemmel olabileceğini es geçiyordu...
Hayat Kısaltmalardan ibaretti

Cihan Tarık Acandeğir 2

Bir Fincan Kahve

Erkenden uyandım utandım kalbim çıplak
Karanlıkta kalır mı aydınlık bu sabah..
Her günkü gibi değil bu ilk defa bu kadar yıkar
Ben ona göre yokum fakat acıtmıyor rüzgarlar..

Bir fincan daha kahve uyanmak için
Bir kül tabağı dolusu izmarit
Geceden bana kalmış hayali bir not
Ben yokum diyor doğru söylüyor

Yatağım dağınık içinde hayaller kuruyorum
Yıkılan bunca şehir varken ben yapıyorum
Durmuş dünya güneş aynı noktada..
Her saniye derine dalıyorum...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Bir Kadını Anlamak

Aslında bütün kadınlar gök kuşağının renklerini taşıyan benliğinde ama alt benlikte ya siyah ya beyazdır. Bir kadın grileşmeye başlıyorsa artık, sıkıntı vardır ve büyümektedir derinlerinde..

Üst görüşleri alt düşselliğiyle denkleşmiyorsa da eksiktir o..

Bir kadın aslında arzu edilendir. İstenilendir, beklenilendir..bekletmeyi sevmeyen kadındır; kadın dediğin bekletiyorsa eğer kafasında soru işaretleri vardır.

Alışkanlıklarından vazgeçiyorsa bir kadın sen bunu iyiye yorma bayım. Çünkü karakteri oturmuş her bireyin aksine kadın kendisi bütün olarak bir karakterdir. Bir figürdür ama asla bi unsur değildir. Alışkanlıklarından vazgeçen kadın aslında senden gidiyordur. Bunlar ilk ışıklarıdır sabahının.. Sen ona akşamı sevdirmeyi denesen de kadın aslında güneştir ama sen fark edemezsin bunu..

Eğer kadın anlıyorsa seni bundan da şüphe duymalısın aslında. Aslında anlayışlıdır kadın ama belli bir süre "anlamamak istediği şeyler" için çırpınmıştır anlamıyor taklidi yaparak ama sen aslını anlamamışsındır olayın.

Bir kadın susuyorsa zekidir diyen erkek aptaldır. Çünkü bir kadın küsmüyorsa artık gidiş gebeliği tamamlanmıştır. Saçları çıkmıştır bebek elvedaların..

Bir kadın yeni sözler bulmayı sevmez klasiktir aslında her kadının "aşkım" deyişi ama "aşkımlar" yerini "sana da" ya da "isimlere" bırakıyorsa, sıfatlar ve belirteçler azalmışsa 6 ay geçmiş sen hata yapalı ve o "bebek elveda" cenin değildir artık.

Bir kadın sıkıntın varken sana sıkıntısını anlatıyorsa seni darlamıyordur aslında. Sadece seni içinde bulunduğun duygu-durum bozukluğundan soyutlayıp kafanı başka minicik saçma salak alternatif sıkıntılara takmaya çalışıyordur da sen öküz olduğun için anlamamışsındır ginokho.

Ve bir kadın "ben de seni seviyorum can" diyorsa seni seviyordur ve "bir şansın daha var bende hiç tüketemediğim" diyordur ve alt metinlere saklar griliklerini der ki sana alttan alttan "ne olur tüketme bizi"...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Bir Sıkıntı Var

Artık büyüdüm ceplerimde çakıl taşlarım yok
Dibe battım boğuldum duruldum çok
Eskiye dair anılara tutundum
Doğdum konuştum yürüdüm...
Sordum öğrendim unuttum..
Yeni bir çizgi çekerek başladım yaşamaya
Duvarları aştım duvarlar ördüm yarınlara.
Kendime bir ben yarattım memnun değildim benden
İçimde bir sıkıntı var..
Kendim için bir şey yapmak isterken
Kendime zararım çok teşekkürler ben..
Gülmek kabullenen bir davranış ama
Ağladığımdan kimsenin haberi yok
Yeni bir çizgi çekerek başladım yaşamaya
Duvarları aştım duvarlar ördüm yarınlara.
Kendime bir ben yarattım memnun değildim benden
İçimde bir sıkıntı var..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Bir Varız

Benim dilim farklı.
Aynı çerçeveden gördüklerimiz..
Yenilgilerimiz farklı..
Savaşlarımız ve cephelerimiz..
Galibiyetlerimiz ve amaçlarımız..
İstikrarımız farklı yönlere..
İstikametimiz ve istihkakımız başka..
Başlangıcımız ve bitişlerimiz ayrı..
Biz bambaşkayız..
Ama bizi bir yapan da başkalığımız..
Bas kaldırışımız..
Bizi mutlu yapan biziz.
Yani siz varmışsınız, yokmuşsunuz..
Biz varız..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Bir Varmış Bir Yokmuş

Bir varmış bir yokmuş,
Çiçek olmuş; solmuş
Ağaç olmuş; kurumuş
Böcek olmuş; yem olmuş
İnsan demiş, kul olmuş
Adam demiş ;kıl olmuş
Kadın demiş; dul olmuş
Zamanla durmuş: Zan olmuş
Tama demiş; kem olmuş...
Ne imiş neler olmuş!
İşte o ki;
Var imiş yok olmuş...
Bilen susmuş,
Bilmeyen duymuş...
Bin derde ilham olandan ziyade
Bir derde iştirak eden kalpte yer bulmuş...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Bir Zamanlar

En köhne derinlerini gördüm dünyanın
Saklandığım ve saplandığım bu çamur
Yaranın yareniyse yalnızlık
Benim üzerimde parlayan bir ay var

Gördüklerime susamam
Konuşursam dışlar beni insanlar
İçimde kabuk tutan yaralar
Saçlarım siyahtı bir zamanlar

Cihan Tarık Acandeğir 2

Biraz Daha Zaman

Dünya dönmesin demiyorum ama
Biraz daha zaman olsa sana ve bana
Ciddiyetini, bereketini, nabzımı hızlandırışını,
Az daha ezberleyebileceğim seni.
Daha az görünse bulutların
Işık saçmaya devam etse uygarlığıma
Güneşin ve gülüşün sığsa semalarım.
Denizlerim sığ, biraz çekil Ay'ın kenarına
Med cezir'im Şems dönse sırtını bana
Tutulduk işte seninle biz...
Taşmasın sonra lirik ve tik..
Ağaçlarımı karartıyorsa ateşin,
Fark etmez sen eskidikçe de güzelsin.
Yağmurlar yağmasın sen sönmek istemiyorsan eğer..
Dönmesin giden kuşlar ben kışı da severim.

Cihan Tarık Acandeğir 2

Birazda Ateşle Olayım

şehirler gezdim boş kaldırımlarda başıboş serseri ve sersefil benliklerde özütünü buldum sevginin..
umursızca sahiplenilmiş olandı sevgi..
salladı durdu beni bir ömür boyu..
melekler benziletilenler olsa gerek ve bir o kadarda benzemez olanlardı onlar hiç bir şeye..
sen gibi..
ve teneffüs ettim tüm suni varlıkları..
içime doldu içimden taşı..
bir satır yazıyla alıp götürün bir ömür acıyla yitirilip bitirilen bir hayal..
al beni duvarlara koy, al beni benden; bende sana benzeyen ne varsa al beni benimle paylaş bana beni anlat ben tanımaz oldum beni seni sevmekten..
hayallerde yaşat beni öldür her doğan günle yaşat her akşam güneşiyle hatırla her gece semada bir yıldız görünce unut şehirler gezip bana benzeyen birini sevince..
ben unuttum sensizliği..
çok kolay oldu sensizliği unuttum..
paranoyak düşlerimde şizofren bir halüsinasyonsun sen..
ne benliğin belli ne de belirsizliğin reel..
süpraakısal bir yolculuğa çıkar beni zihninde orada bırak bırak ki hep aklında kalayım..
taşı beni çuval gibi kokmuş bir ceset gibi taşı yanından geç yüksek binaların ve at beni boğazdan aşağı bırak ki unutulmaz olayım unutama beni..
parçala tüm bedenimi yak beni yak ki ruhunu bedenini ısıtayım..
biraz sen biraz da ateş olayım...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Böyle

Böyle bir umut yok
Böyle bir huzur
Böyle bir savaş yok
Böyle bir barış
Böyle bir yarış çok
Lüzumsuz geldi
Yok olan zamanın
Telafisi yok
Kayıp giden yıldızların
İfadesi çok
Bir dilek tut hep
Simdi unut, bırak
Kendinden verdiğin olmaz
Aldığın kadar
İnandığın şu sözde bir hayal
Biraz zaman geçince kabuğu atar
Kanayan yaralarının ilacı yakar

Cihan Tarık Acandeğir 2

Bu Şehir Dışında

Her Őeyini koparıp senden
Kalmayana dek uęraŐınca
Almayınca bir de geriye kalanları
Kabul etmek nasıl zor anlatamam..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Buruk

Bir yangının içindeyim
Yanıyor derim içerim
Sönmeyen bu hayatıma
Düşüp kalkıp ben içerim.
Bir yol gerek bana
Kalmadı kabukların da
bir düş gerek şimdi bana
Kaybolan şu yaşantımızda
Duy sesimi..
Ölmedim hala..
Hani ölürsek bile sevecektik
Tanrıya söz vermiştik.
Hani yanaklarım kırıştığında
Sen yine öpecektin..
Geçmedi ama..
Kanıyor yara..
Donmuyor bu buruk sabahta
Dönmüşüm yangın harına.
Sönüyorum geçerken zaman.
Görmüyorum zamana inat
Bölüyor uykularımı
Sensiz doğan her sabahla..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Canan'a

Bir can var candan eden canımı,
Gönül bilir bilmese de canan cananımı...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Cehaleti İstemek

Ne istediysen olmaz benim.
Neyden korksam başıma gelir..
Güçlüyüm yersen..
Mutluyum inandırabiliysem.
Bir parçam uzaktadır ve asla benimle olmamıştır.
Bir sigaranın dumanı gibi tüter izleseniz.
Ve söylediklerinden döndüğünü görünce üzüldüm..
Tükürdüğünü yalan gırtlığı parçalansın istedim..
İç dünyam iyidir aslında benim.
Dış kabuğu kırılıgandır her iyiliğın.
Ve böyledir elmayla armudun ilişkisi..
İki harf yan yana iki kere tekrarla..
Ve sana büyük anlamlar inşa etsin..
Bilmeceleri bile aşar aslında düzlemselliğim..
Korkmuyorum.
Bir savaş veriyorum asırlardır
Ve yenilmiyorum ne hacetse..
Yeniliyorum kendimi ama yineleyemiyormuşçasına..
Her yaprak ağaca hasretlik çeker
Eğer ağaç ona baktıysa..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Cinayet

Biliyorsun halimi göründüğü gibi
Görüyorsun da madem bilmiyor musun beni
Gözleriyle gülen çocuğun bu ahlak sitemleri
İntihar sanmışsın da cinayet son sözlerin
Yerim dar bilirsin karanlığı sevmem pek
Karardığı anda gözüm aynaları etmem yeg
Tükeniyorum farkındasın içim dışım darmadağın
Bir şiirde tanışım aşkı gizli öznem adında saklı
Saklı bir kitabın arasında güllerim
Saklı o kitabın üzerinde toz geçmişim
Pembe bir gömleğin kapkara düğmeleri
Hayallerim siyah beyaz pembe senin düş rehberin
Düşüyorum irtifamı menzile al cennetinde
Ne olur don desem de gözlerim hep rehberimde
Başka türlü bir şey sanki başka biri gibi geldi
Gittikçe değişiyorsun cennetin sonu mu geldi
Üzünce ağlardım hep ağlayınca dumanlanır
Yerimi belli etmek için dumanla haber yolladım
Uçan kusa mektup verdim yolu sana çıkar sandım
Ben çıkarıcı bir ahmaktım sen kaf dağı armağanım
Rüyalarımda konuşuyoruz ellerin ellerimde
Orada bir ev inşa ettim hayal ve düşlerimle
Yani kadın hayal gibisin düşler ve gerçeklikte
Her kelamda sen gizlisin rüyalar aleminde
Seni bana soranlara adın hep başka gelir
Bazen çiçek bazen diken bazense çınar derim
Her narin bitkinin köklerinde su gizlenir
Derindeyim kaz toprağı suyum sana zehir gelir
Oysa suydun zamanla dondun bak kimsesizken
Sesin dağlar gibiydi şimdi sessizsin kimse yokken
Kimseyi istemem senden başka bir yer yokken
Bende aldım silahı elime içi boş bir kursun yokken
Sana döktürdüğüm her methiyem biraz kanlı
Hala canlıysam nedeni damarımda sen olandır
Yaşamak alışmaksa eğer inandığım sense zandır
Cinayet değilse bu intihar da bir yaşamdır

Cihan Tarık Acandeğir 2

Cinnet ve Cinayet

Tam da birini öldürmek için çıkmıştı yola
Yoksa böyle bakmazdı ela gözleri, biliyorum
Cenaze yıkar gibi yıkadı ellerini
Gözleri idam sehpasına bakıp da gelmişti.
Biliyorum böyle bir hışımla giyiniyorsa
Acelesi olduğundan değil yapmazdı yoksa
Sürüyerek ayaklarını üstüne basarak topuklarının
Gözüne kaçan kirpiğe kızıp ağlamazdı.
Saatini de almamıştı yanına..
Dededen yadigar zincirinde sakladığı.
Zaman önemini yitirmiş demek ki.
Öldürmeye gidiyordu cinayete gidiyordu
Kurban gidiyordu belki ama her şeyden önce gidiyordu..
O öldürmeye gidiyordu ben izliyordum..
Ben sevmeye çaba harcadıkça...
İkimizde amacımıza ulaşıyorduk aslında.
Ben seviyordum o öldürdükçe.
Ben öldükçe o öldürüyordu.

Cihan Tarık Acandeğir 2

Çember

Her geçen gün biraz daha alışıyor insan..
Geçmişinden kopmak zorluyor her an.
Hemen bir dünya yaratıp sıkışmalı içinde.
Çıkartamadım kimseyi çemberin dışına...
Biraz saklambaç oynarken ki gibi..
Arkamı döndüğümde kimsenin olmadığını görerek..
Ve görmeden tüm saklananları
Bana ait olan kaleyi terk etmeye korkarak biraz..
Biraz çocukça belki zaman..
Bir seksek oyunu mesela
Doğru taşı doğru kareye atıp
O karenin üzerinden atlamak bazen..
Biraz genç belki zarar.
Toy ve vurdumduymaz.
Bu kadar savaşa hazır değil ama
Savaşmadan olmayacağını bilen bir düzeyde..
Orta yaş sendromu gibi hayaller.
Ne vazgeçmiş ne de kabullenmiş.
Hem uyuyor herkese
Hemde uyduruyor her kez de..
Her dün biraz bugünü anlatıyor aslında..
Her gün dünden kalan bir armağan.
Hem bir dünyayı yıkıp hemde yaratmak zorunda insan..
Çemberin içine koyacak kimseyi bulamadan...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Çiğ

Durdu tam ortada gitmemek için kalbim paramparça
Akıyorken kanı hala yolladım acımı acı mı sana?
Sırtımda kör bıçak yüzlerce iz bıraktım kaçtım mi sana?
Duyuyorum ama hala duruyorum bir tek durumum ortada
Nasıl gidiyor hayat nasıl
Zaman hırsız yakalandı
Çaldıklarını geri ver
Gelmiyor içimden gidenler asıl
Üşüyor musun sen şu anda
Ellerim ayazlarında
Bulamıyorum kar tanesini
Çiğ gibi geliyor yazdıklarımda..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Çim Adam

Yağmuruna soyundum
Saçlarım döküldü
Çim adamın öyküsü
Kargaşayla bölündü.
Dolmuyorsa yokluğum
Zincirlerin sökülsün
Birleştirmiyor bizi
Kader yine hüznü..

Bir fotoğraf karesi
Unutmuyor bizleri
Eşsizliği anlat sen
Ben bilemem ki bunu..

Umut etmek anlamsız.
Beklentiler faydasız
Gelemeyecek geriye..
Çim adamın gururu..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Delilik

Bir hüznün ilmeği atmış yine
Devamı çorap söküşü gibi gelecek elbet
Bir bulutun ardına yaslanır gibi
Otuz yaşında yaşlanır gibi
Hissediyorum o siyahlığı grisinden henüz
Tüm renklerimi gülüşlerine, bir kuşun ötüşüne
Esmerliğini güneşe, Yarın ve bugüne..
Gidişlerini özgürlüğüne bağladığım
Dar ağacında sallanan idam ipim boynumda
Bir iskemlede oturan adamın ellerine bakıyorum
Bulutların örttüğü gün şapkasının ardında
İçim bi tuhaflaşıyor
Nefes almak yaşamaksa;
Ölüyor gibi hissetmek ne kadar kolay acıyla...
Gözlerimi açıp usulca etrafa bakıyorum;
Bir sade kahve suyu dudaklarına değerken yaşamamanın
Öylesine hoş eserken meltem;
Sırtımı bir ağaca dayamışım,
Az sonra ölecek olan.
Ben o güzel çiçeklerimi onunla döküp
Sonra yeniden toprak olacağım inandıklarımla.
Omzunu bir uzatsa toprak,
Öyle bir güzel sularım ki kuraklığını..
Ve o ağlayan çocukluğumla oynadığım oyunları da
Havanın kararması için sislenmeli güzelliğin
Manevi duygularımın karmaşasında batıyor güneşim..
Kuşların uğultusunda mahşeri kalabalık
Balıkların ağıtlarında son tekne dönüyor geri
Bir sen yoksun dönenlerin kervanında
Bir sen kaldın gelmeyen
Tüm suretler bundan şeytani sanırım
Herkesi yok eden şimdilerde,
Hepsi arkandan ağlasın diye
Binlerce ben var içimde seni türlü türlü seven
Hepimizin ortak dertleri içinde
Toplumsal bir mesele bu kendi içselliğimde
Sen gelmeyince ağaşların da ölmesi gerekecek
Yağmur bulutum...
Çehrem çok kirlendi sanırım
Yoksa bu sanrılar Tanrı denemesi olmasa gerek.

Dudağımda ıssız bir çığlık, sessiz.
Bağırıyorum bir dağın zirvesinde
Sesim yankılanıyor usulca yalnızlığa
Böylesine bir yüksekte böylesi bir alçaklık umulmaz
Hiç beklemezdim düşerken ben birinden gülmeyi
Marmara'yı görüyorum beşinci kat semalarında
Gülüyoruz çocukça bir sevecenlikle
Az ötede zemin beliriyor yüksekte bakınca
Dalgakıranları da almış yanına
Gözlerimde yaş da var, kırıışmışım
Sözlerimde yas da var, vurulmuşum

Biraz ötesinde ayın sonrasında Evren.
Orada bir resim uçuşan yağmura karışmış hayallerimle
Yer gök şu bedenimde
Her şey ardında şimdi
Soluk alıyorum korkmuş hayvanlar gibi
İşkenceye maruz kalan bir mahkum haykırıyor;
Gözleri soluk alışverişime kapılmış;
Özgürlük!
Özgürlük diyorlar sana, ülkünün adı buysa..
Sana geliyorum bekle özgürlüğüm
Düşerken parmaklarımdan ellerin
Sustum böylesi bi delilikle..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Derin

Bir çocuğun gülümsemesi kadar samimi
Bir ınar ağacının dallarından eğildim
Bulutların beyazlığı gibi derin
Gökyüzüne uzattım ellerimi dedim ki

Aynadaki o yüz bir yansıma
Yağmuru anımsatır sana
Dudaklarım da kanıyor
Ama asil içimde yara...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Desire

Kim bilir neyi,
nasıl sevdim ve
nasılda sevdiysem bir daha toparlanamadım.
Kayboldum ya hani derinleştikçe..
Elim kanadı
kolum kırıldı ama
en çok ruhum yaralandığında kanadım.

Olsun dedim,
yılları bıraktım kenara,
günlerim yanımda..
Buradayım.

Cihan Tarık Acandeğir 2

Dialog

Kız:
Unutmam..
Unutma..
Hayallerimdeki o saklı yara.
Kanayan tırnaklarla aşındırdık yılları hatırla

Erkek:
İlk defa ellerim terlemişti
İlk defa yüreğim böylesi ne ağır..
son defa sana söylemiştim
İlk ve son hepsi bir anda..
Hayaller kurardık
Rüyalarda yaşadık
Mutluyduk huzurluyduk inanırdık
Dünyayı yeni bastan
Hayati tekrardan
Korkmadan isteyerek paylaşırdık
Yok olmuyor yok olmuyor
Ardından düşlerin
Düşünerek özleniyor
Yaşanılmıyor
Yerin dolmuyor
Bizden ayrı ayrı bizler olmuyor..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Dokunur Bana Senden Kalanlar

Yeni mi anladın Yine mi ayrılık
Yeni bir sayfaya yine yazarsın sandın
Yorma boşuna yineleyerek
Sorma boşuna söz söylemeye
Halim yok sıradan her şey!

Haydi kalk, gidelim bu şehirden
Uyan artık çok geç değişmeyecek
Başka dünyalar arayan insanlara
Bu dünyayı kimse sevdirmeyecek

Kimse kendi savaşını kaybetmeyecek

Dokunur bana senden kalanlar
Bir inilti duydum boş duvarlarda
Sarıldım uyudum haram rüyalara
Aldırış etme dönüş yok başa
Her tarafım yalnızlık satarken
Tek değilmişim boş odamda.

Haydi kalk, gidelim bu şehirden
Uyan artık çok geç değişmeyecek
Başka dünyalar arayan insanlara
Bu dünyayı kimse sevdirmeyecek

Kimse kendi savaşını kaybetmeyecek

Cihan Tarık Acandeğir 2

Dostum, Ağlama

Derya deniz demeden çok sicimler geçti boynuma
dost mu? nice heder oldum onların viran yoluna
sen daimi yalnızlığa yolcu ederken aslen sevdiklerini
ben seyri sefer idim hercai yalnızlar rıhtımında...
tükenir dediler benim adamlığıma, hakir gördüler
sordular, sövdüler, dövdüler, aldılar, götürdüler
beni bana bile vermedi zalim sevgililer
olsun dedim sabır dedim ruh dedim savrul dedim
ama asla vazgeçmedim... sevdim ölümü sevdim
ölüm sendin ben sadece seni sevdim...
yoldaşın bir gülüşün olur ahh bir gülüşün olur yoldaşım olur
yollar taşar dağları aşar be Ferhat mı bu !
aşk bu aşar seni, beni, kalbi, bizi aşar
şaşar alem beter ki. Keza biz gezeriz kalbin en derinlerini...
derdimi soran martı olsun karga olsun bir gak guk uğruna tüm dünya dursun...
başına gelen her şey sevgimden dostumdan olsun...
hele az sabreyle az dertlerim bir uz dursun..
ve dost zaman bizi sevdiklerimizle irak koysun...
kim ister ıramayı? kim ister uzaklarda kalmayı?
ben isterim işte bir insana gerçekten uzak olmayı...
ona ulaşabilmek için savaşmayı ben acıyı isterim bazen..
acı bağıyor be abi acı nefes aldırıyor bize...
acıyı anlatabiliyorum dost uzaktayken...
dost yakındayken benim acım sadece onun acılarından sebep oluşuyor...
benim de acım olsun çok mu?
yaşlar aksın gözümde yaşların gözüme aksın gözüm yaşın olsun gözünden aksın..
ummadık dostlar sahte dostlar bıraksın adam olan paylaşsın...
yalnız kalayım daimi gurbet limanların da dostum yeter ki şen kalsın...
milletin derdi beni gebe bıraksın ama ne olur dostum ağlamasın!...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Dönmek İstemiyoruz

Dokun bak kanıyor hala bıraktığın açık yaralar
Zaten Beni de bırakmış Tanrım günahkar kullarıyla
Al beni de yanına zamanımı unutup da yaşayamam.
Sar beni de bırakıp zalim kullarına, ağlatma...

Açıp ellerimi yalvardığım günler var ya
Onlar hep o elleri üşütüp; bıraktılar.
Bir an da uykuları bölmek zordur ya.
Bir anlasam, nasıl canımı yaktılar..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Dünya Çapında

Birbirimize iyi gelsek ne olurdu?
Üzmemek için birbirimizi direnmedik..
Kaçmak için sebepler arıyorken..
Bir yolunu bulabilmek ne zormuş

Şimdi bir anda kapı çalsa
Ellerin üşümüş yine tırnakların yenmiş.
Biri tarafından yapılan açıklamada
Diyordu ya dünya çapında...

Aşk, yine birini sevmek kadar
Yeni birini anlamak için artar.
Birbirini sevenler kadar
Birilerini sevmeyenler de var.

Cihan Tarık Acandeğir 2

Düşler Karantina Altında

Ellerimde solmakta olan bir ağacın kırmızı çiçekleri
Gömüldükleri karanlıktan net seçilmiyormuş renkleri
Sonsuzluğu fısıldayan çizgiler dem vuruyor hallerinden
Uykularından uyanmış sanki tüm varlıklar
Kediler mırıldanıyor, sessizliğinden yakınıyorlar yaşamlarında ki
Ve sırnaşmaya çalıştıkça uzaklaşmayı anlatıyor sanki mavi deniz
Tarihi çağrıştıran her nesne maddesel bir uçurum oluşturuyor maneviyat surlarımda
Ve beyazlıyor saçlarım gün önce onları ağartıyor sonra parmaklarımı kanatan bir
turuncu hakim şafak söküyor..
Yediğim tırnaklarımdan geriye yeni çıkan kan damlaları kalıyor
İstanbul sanki..
Tek kendi rengimi bilemiyorum her çiçeğe bir isim bir duygu katıyorum onları
buluyorum çiçeklerde
Ama iş kendi rengime gelince ya siyah ya gri resimler geliyor aklıma..
Alacakaranlıktan esinlenip bir sigara daha yakıyorum bir yenisini daha biraz daha
zehirleniyorum..
Onunda üstünde çizgiler izler var ben gibi..
Bir ben varım yollarda karanlıkta, bir de köşedeki seyyar satıcı oda karanlık oda
sıkışmış köşeye...
Aydınlatamıyor beni ay, boğulmuşum, bir karanlığa batıyorum umutsuzca, dibi gelmiyor
sonsuzluk bu adeta..
Yükler omuzlarımda sessiz çığlıklar dudaklarıma yapışmış..
İçimde hasret ve suratımda dünden kalma soluk bir mutsuzluk..
Birde üflediğim kaçıncı mum bu?
Kaç yıldır yaşıyorum kaç yıl daha..
Bir kedinin yeşil gözlerinde kendini gören hayalet bir beden..
Ortaköy caminden yükselen ezan sesiyle ayaklanıyor öz benliğim ve fırtınalar kopartıyor
zihin çemberimde..
Uyanıyorum gökyüzü, ben aydınlanıyorum!
Bir gece bir gündüz olup Konstantinapolis'ten Nikomedyaya uzanıyorum
Ortaköy'de demleniyorum bir akşamüstü daha yerimi karartılarla ve insan gürültülerine
bırakıyorum...
Boğazdan yansıyan ışıklar aydınlatırken denizi karşıdan gelen vapurun gürültüsüyle
ayılıyorum..
Martıların çığlıkları kulaklarımda canlandırıyor aynı döngüyü..
Ve balıklar onlar denizin sakini bizde onların sessiz bekçileri..
Arnavut kaldırımli taş sokak asma yapraklarının dolambaçlı dansının karşısında nutku
tutuluyor insanın..
Bankta yatan amca ise umursamıyor bile artık dünyayı..
Ve yeniden yollara düşüyorum kaderimde birleşmeyen ama gözlerimde keşitirdiğim
raylarla son buluyor bu İstanbul'dan ayrıldığı kaçınıcı seferde ki düş gezintim...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Farkındayım

Gel özgürlük vaat edilen umutlardayım
Birbirine karışmış yasak ve ayıplarlayım
Gel mutluluk yok saydığım olgularlayım
Yanılmaya alışmış dizi film tadındayım.

Her şeyin yapmacık olduğunun
Dünyanın dönmeyip durduğunun
Söyleyince inanmayıp
Söylemeyince yordüğünün
Göründüğü gibi olduğunun
Ama anlama boğduğunun
farkındayım.

Cihan Tarık Acandeğir 2

Feragat Eden Ruhlar

Dünyada tek paylaşılmayan şeymiş yalnızlık
Unutulmayanlar listemizde en üst sıralarda durdurmuşuz acılarımızı...
Yadırgayamaz olmakta temenni değil midir karmaşalar içerisindeyse
Biz değil miyiz umut ederken unutan tüm o içten hayallerimizi...
Şimdi dönüp baktığında adın anılmıyorsa ve umutsuz bir bekleyle
Belki de umulmaz bir azimle uğruna savaştığın ruhun ikircikleniyorsa...
Gitmek ve kalmak arasındaysan...
Sığmıyorsa ruhun bedeninin dar havzasına...
Sen değil misin belki de benden fazla umutsuz vakaa..
O zaman bari birde sen umutsuzluğa kapılma!
Çünkü o kahreden darlıkta ferahlıktan feragat eden sensin...
Ve susuyorsan ansızın sen değil misin kabullenmiş?

Cihan Tarık Acandeğir 2

Galip

Sen kazanacaksın diye;
Ben savaş ıkartamam..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Geçen Yaz

Üzerinden çok zaman geçmedi, geçen yazın..
Beni güldürebildiğini unutmadım asla
Senden sonra gözlerimden taşan nehirlerle
Yeni bir köprü inşa ettim barajlarımın üzerine
Sessizce dokunmuşsun bana o akşam, beni tanıyormuşçasına
Derin bir sessizliğe bürünmüştü melekler..
Tanrı bize gülümsüyordu ve yıldızlardan bakarken
Kaydığını fark ediyorduk altımızdaki zeminin..
Bir yazıyla bütün bir yazı anlatıyorum
ya da kendimi bunu yaparken buluyorum
Nasıl değişmemi bekleyebilirsin ki?
Gerçekliğe bu denli uymamışken..
Mevsim son bahara yaklaşıyordu henüz
Bir başkasının gözlerinden baktın bana
Sessizliğe alışmıştım, sükunete..
Yıldızlar donmuştu bu sefer gök yüzünde..
Bir adım daha atmamalısın.
Çünkü bizi yok ediyorsun
Şorgulamak istemiyorum sadece
Gitmemelisin..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Geçince Günler

Gün geçtikçe,
Sıkıntıları görmüyormuşsun.
Kanayan yaralar insanı
Öldürmüyormuş, anlıyorsun..
Bir sakinlik çöküyor derinden
Gayret etmek için çırpınmıyormuşsun
Ansızın kapanan ışıklardan
Artık ürkmüyormuşsun..
Bir anda çekip gidenlerden
Nedensizce medet ummuyormuşsun
Bir sabah uyanıp bakınca gökyüzünün aslında
Biraz sarı biraz mavi biraz sen biraz da soluk
Biraz siyah biraz beyaz bir ağızdan bunu söylüyormuşuz..
Adı gerçek değil sadece umut..
Olmuyor görüyorsun ama unut..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Gel Kurtar

Yine her taraf bembeyazdı
Soğuk hava güneş ve ayazdı
Bağırdım avaz avaz ama
Yalnızlık bir cezaydı
Gel kurtar, saklanmadım bu defa
Gel bul beni anlatmadım henüz
Yağmurun eritiyor beyazlığımı
Saçların da karlar var mı?
Kalk ruhum iki yol var önünde
Ya bit ya da devam et hüzne
Haydi kalk gidelim diyen meleklerle
Gel kurtul diyen savaşta mı?

Cihan Tarık Acandeğir 2

Gemiler Kalkacak

Yeşil ormanların arkasında durağan bir hüzün
Mavi gök yüzünün üstünde bilinmez bir boşluk
Arasında sıkışmış kalmış insanlar
Ve onların yaşam kavgası adı dünya ama hissizim

Bir saniye farkla doğduk
Bir başkası olmadan
Uzun bir yol sonunda
İlk ses ağlamak...

Başka dünyaları ararken
Bu şehirde vücudunu buldun
Başka bir yer ararken
Başka bir yerde döndün durdun.
Biraz zaman alacak belki
Hatırlamaktan ziyade unuttun
Biraz kanayarak açık yaraların
Sonra kabukları kopacak yeniden izler kalacak...
O limandan gemiler kalkacak..
Kimlerin adı kazındı ağaçlara
Kaç kişi ağladı o banklarda
Ve kaçımız kurtuldu o limandan..

Cesaretim kalmadı.
Konuşmak istiyorum
Bağırdım yüzlerce kez..
Duyan olmadı.
Anlamadılar.
Hissizim artık...

Ne varsa hayata dair
Hiçbir şeyi ortak koşmayın
Bu kadar çok şey anlatır mısın
Sen nasılsın ne var ne yok
Nasıl olsa içinden çıkan her türlü konuda
Ama ben hala uyumadım...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Gerçek Hayata

Hüzün..

Seni sevenin ummadığın anda senden gitmesi sebebiyle oluşan sıkıntının en büyük ve kalıcı haliymiş hüzün...

acının büyük olanı sevdiğin insandan gelen sözler hareketler ve tavırlarla oluşuyormuş.. Yıllarca kanmışlığın verdiği kederi de ekleniyormuş hüzün defterinizde ki acı dolu sayfalar arasına.. Boşa giden yıllara değil edilen sitem.. "İnandıklarım" önemlisin değerlisin gibi sözlerin yalan olduğunu anladığım o unutulmaz An'a..

Ve sitemkarlığın asiliğe dönüştüğü öfkesinden onu bile tanıyamadığım, yılların hiçe sayıldığı bir gece vakti.. Saatim ilk defa çalışıyor saat 9 sularında.. Sözlerin gibi, sen gibi, inanmaya çalıştığım belki kabul edemesem de inandığım her şey gibi yalanmış bana olan sevgin.. İnsan gerçeklere üzülür ama yalanlara asla.. Birde sızısı kalıyor yalanların. Yalan oluşlarının bütünlüğünü gördüğüm o anın net görüntüsünün bende uyandırdığı neden sorusuyla. Neden böyle oldu değil! Neden ben de sadece o anlık başka birine hemde hiç tanımadığım birine dönüşemedim diye.

Ardında keşkeler kalıyor düşününce ama yapsaydım dediklerim değil bu keşkeler... Onun için değdi mi? Keşke onun için yapmasaydım, bu denli büyük riski belki ölüm dediğiniz o (sizce soğuk ve uzak bence gerekli ve yakın) zor virajı bile göze aldığım şeyleri yapmasaydım dediklerim..

Şimdilerdeyse anlayamadığım bir huzur var içimde ve tarifsiz.

Alışmak zor olmasa gerek "gerçek hayata..."

Cihan Tarık Acandeğir 2

Geri Almak İçin

Kendimi unutup beni hatırlarım!
Yaşadığım hayatın kayıpları
Nefesim kesiliyor sayıklarken
Umutsuz hayatın çocuklarıyız
İçime sıkıştığında bedenimin
Ödediğim aklıma gelir bedelini
Şahibi olmak yetmez ama
Ödedim bedenimin bedelini
Kaçmak kurtulmak istiyorum
Açmak için bu eli gizliyorum
Kozu bir kez verdimsem eğer
Geri almak için gidiyorum

Cihan Tarık Acandeğir 2

Git Diyorsun Bana Ama

Suratımda yılların izi benden borç almış
Kendime saklandığım tüm anılar yalanmış
Saçlarımın üstünde doruklara ramak kalmış
Dağların tepelerin etrafını yollar sarmış..

Git, diyorsun bana ama
Gitmek kolaymış sana
Kafamda şekillenen
Hayallerim var daha
Bitti diyorsun sen bana
Bitmek bu anlasana
Yarım kalmak için daha
Zamanınız olmalı hala

Yıllar çalmış hayallerini
Küstüğün ben değil o olmalı senin
Dünler yazmış hikayeleri
Oynadığın rol senin değil mi?

Cihan Tarık Acandeğir 2

Güneş Doğmuyor

Uzanıp sahil boyunca beklerken güneşin doğuşunu
Boylu boyunca uzanmış kumsal sana doğru
Bir armağan gibi yalnızlığı bağıyor martılar
Ve ağlasan balıklara yuva olur yanakların
Yine de anlatamazsın onların huzurunu..
Denizleri avuçları arasına almış güneş
Sımsıkı sarılmış boynuna doğru
Bir baykuş konmuş gönül ocağına
Yağmuru onu da ıslatmış karamsarlığımın
Yine de anlayamazsın rüzgarın umudunu.
Milyarlarca kum tanesi var denize koşan
Suyun hükmünü kabullenmiş
Ufuk çizgisine bakarak of çeken
Bir rakı da bana koy diye ağlaşan
Yine de güneşi anlayamazsın..
Mısraların savaşı aslında kuşların cıvıltıları
Kafiyelerine kafa tutar ant içmiş sesleri
Bir yer olduğunu biliyorum belki bensiz de güzel
Belki ıssız da kalmalı bilinen yerler.
Yine de düşleri bağlayamazsın...
Başım öylesine ağır ki;
Havanın durumunu anlayamıyorum
İstediklerimden öylesine uzak,
Öylesine; ölesiye nefret ediyorum!
Bir renk cümbüşü Sema'da,
Dere kenarlarında da benzer bir köhneleşmişlik
Sinmiş içime karıncalar ağlayıp,
Bir böcek dostlarını sırtlanıp
Sonsuzluğa yolculuyorlar..
Ben;
Bir böcek kadar dostlaşamıyorum..
Biz;
Bir karınca kadar ağlaşamıyoruz..

"Edebiyatla aram hep kötüydü benim
Çünkü ben yazdıkça o; acıyordu"

Cihan Tarık Acandeğir 2

Halim Yaman

Kanıyor kalbim geçiyor zaman aman aman
Dünya durmuş farkında olmadan yalan
Kimse neden diye sormadan
Yormadan durmadan aman aman

Ah Be tam da değişiyor sanmıştım
Vah be canım iyisini anlamamışsın
Bir Merhaba bir Elveda karıştı kafam
Kelebek bir gün ve bir çocuk baş başa

Cihan Tarık Acandeğir 2

Hatıra

Yarım kaldım şimdi
Sarı kaldı yapraklar
Gidiyor musun sen de?
Düşmez mi karalara aklar..
Elveda desen de...
İnanmak çok zor
Hani bir gün daha olsa..
O an zaman dursa..
Yeniden başlamak isterim inan
Dünya sana bir hatıra..

Tanrım sevmek suç mudur?
Seilmemek ceza mı?
Aşk mı müebbet yoksa Tanrım!
Müebbet olan aşksızlık mı?

Cihan Tarık Acandeğir 2

Hatıralar

Aklıma takıldı çıkmıyor ki elvedalar
Uzaklarda sadece bekliyordu el ve dağlar.
Uzatıp da tutmadığın sözde eli şair anlar.
Gitmene sözüm yok ama dönmüyorsun elde ne var?
Uzaklardan bakınca çok güzel bir örnek dava
İçime girip kalanları silmedim bunca vakaada
Bir dua tutturmuş gönlüm tütürdüğü masiva da
Gökyüzüne haber salın kayboldu Hikmet Nazım'da..
Yemyeşil ormanlarda kahverengi ağaçlar var
Kahve rengi eski gelir eskidikçe hatıralar.
Hatır arar sormadıkça başkasına aşık olan
Arşı arşınlayarak aşkı aşmak anlaşılmaz.

Cihan Tarık Acandeğir 2

Hayal-i Münezzen

Diğerlerinden ayrışım..
Ayrı, aykırı, akil almaz şeyler yaparım ha bire..
Ve git gide karanlıklaşırım diğer karanlıklara göre..
Göldeyim nazenin,
Bazenim ara sıra,
Keşkeler arasındayım,
Keşkeleri arasında...
Farklı olmak istemedim.
Farklı yazmak istemedim..
Farkı olan her şeyle yüzleştim.
Korku mu?
Kendim dışında kapalıyım kimsesizliğe..
Yoruldu saatlerce bağırdım sağırklar diyarında..
İnsanlar aptal ve ben de insanım bazısına nazaran..
Çocukluğum oluyor bazen...
Bazen oluyoruz çocukluğumla,
Çocukluğumdaki adamlığa delalet,
Büyüklüğümdeki yolsuzluk..
Yolu yok bunun..
Bunun bir tanıma sığma durumu söz konusu bile değil..
Sözüm ona çarkında da değilim feleğin..
Sözüm "ona" farkında bile değil çelengin..
Evet bunca zamandır içime kapandım yazıyorum..
Yazdıklarım ne sana cefa ne bana sefa..
Aslında kaybolan biziz ve biziz heba...
Yok oldukça, çoğalıyoruz veda...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Hayatı Başka Dile Çevirmek

Umudumu mu kaybediyorum?
Geceye mi dönüşüyor tüm gündüzler
Ayazın soğukluğu üzerime gelecek ama Üşümem!
Ay ışığının denizindeyiz..
Çünkü gök, yüzünün izleri hala ve
Kayan yıldızlar sırtımdan aşağıya
Kaybolmak belki, belki de dalmak bir bedene
Oradan ruha, halim değişken olsa da
Böyleydim..
Yapmak istediklerimin peşinde koştukça,
Yapamadım..
Kapıldığım bu anafor umutsuzluk mu?
Mutsuzluk mu? Bilmiyorum.
Ya da her şeyin dışında kalmak..
Bir yere, bir bütüne ait olamamak..
Hissizlik..
Kaybettikçe azalıyorsun ama kazandıkça kaybediyorsun..
Birisini bulabilmek için birilerini harcıyorum
Harcadıklarım biriktirdiklerim..
Sesimi duyan, duymayan..
Sustukça umudumu kaybediyorum
Başka bir dil gibi geliyor söylediklerim
Varlık, sorgu demek dünyada..
Hayalini gördüğüm, rüyasını kurduğum..
Hayatımı başka bir dile çeviriyorum
Yüzümü başka bir bana..
Beni bir başkasıyla kıyasladıkça..
Ben uzaklaştıkça, yakınlaşıyorum uzağa..
İronikleşiyor yalnızlık..
Masumiyetimi tenhalaştıranlar var oldukça
Kazanmanın büyüsunü azaltıyorum..
Sesim, sessizliğimden yola çıktı..
Yeni bir söz.
Yeni bir ben.
Yine bir yol..
Yeni bir ben yok..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Heplik

Canım birisini sevmek istiyor..
Nedensiz.
Kargaşasız.
Sürekli..
Aklımdan hiç çıkmasın..
Onsuz yatıp onunla kalkmak
Onunla bu ömrün geri kalanını paylaşmak..
Biraz başıma bela olsun
Biraz da deli...
Canım canımı ona adamak istiyor...
Canım derken gerçeği söylemek.
Aşk derken onu anmak..
Bugün canım yeni canını istiyor..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Hepsi de Zindan

Ağlaya ağlaya sildim içimden
Duymadin sesimi, anlayamadın
Konuşa konuşa girdin içime
Duvarlarımı yıktın, onaramadım

şehirler yangın yeri
İçim dışım yalan
Talan etmiş yüreği
Pervasızca kalan
Bir ben bir deniz
Ağlayıp durduk
Savaşmak sevişmek
Hepsi de zindan..

Basa basa üstüme eskittin beni
Sonra da yaşlandın deyipte gittin
Saçlarım da beyazlar beliriyorken
Ay düşen gamlara sen attın beni

Cihan Tarık Acandeğir 2

Her Hiç Senindir

Sağ elimde bir sızı
Ellerim yazmaktan caymış
Sorma nedir halim
Bıraksan kalmaz mecalim

Bırakmasam senindir
Ruhum senindir
Hayalim senindir
Hayal sensin

Hiç bir şeydir sensizlik
Sensizlik bir hiçtir
Hiç bir sendir
Sen her şeysen eğer
Her hiç senindir...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Heyhat

Gözlerim bozuk artık
Eskisi gibi göremiyorum seni,
Adaletini yok saymak lazımsa eğer
Ateşini söndürür meşalesinin.

Cihan Tarık Acandeğir 2

Hıçkırık

Düğümlendi boğazımda hatıralar İstanbul da..
Kayıp gitti ellerimden yıldızlar gökyüzünden..
Bir sakinlik çöktü o yıkıcı fırtınalar ardından
Bir hıçkırık gibi geçmedi zaman aklımdan

Ama söz...
Son sözlerin yayılmış vücuduma
Ama gör...
Hiç kimseyi bulamadım karanlıkta
Aldırma...
Sadece değişmemesi için bazı şeylerin
Ağlama...
Değerli parçalar da yok oluyor hayatta..
Anla bittik...

Cihan Tarık Acandeğir 2

İhtilaller Denizi Aşıkları

Bir ömür sevme beni.
Kısacık olacak çünkü...
Bir hayal gibi sev beni,
Ulaş bana sonra büyüt.
Sürekli hayal kur hatta
Ben olsam da olmasam da.
İçinde ben olan şehirler inşa et,
Yıkılsın şehrin bir tek yapı kalsın
Kalp koy adını...
Şadece ben olayım...
Ölüm gibi sev beni
İntihar gecelerde hep sana ulaşayım.
Azrail de bana gerekirse..
Acı gibi, hüznün gibi sev
Ayrılma hayatımdan...
Nefret gibi sev...
İntikamın yine ben olayım..
Sen ben gibi sevme beni
Sen sen gibi sev
Sev ki ben de nefes alayım...

Cihan Tarık Acandeğir 2

İhtimal - Gidişatı Belirlemek

Kendimi sıkışmış hissediyorum.

Dayatılmış çaresizlik deneyindeki pire gibi.

İçinden çıkabileceğimin ötesine geçmeye, ilerlemeye devam ediyor.

İçtiği hapın neye yaradığını anlamayan bi müptezel.

Kapana kısılmış bir kurt.

Kendimi kısıtlanmış hissediyorum.

En özgür olduğum an yazdığım o bir kaç dakika.

Daha özenli kelimeler seçmekle yordüğüm beyin şirazem o an kapatıyor şartellerini sıkıntı kartellerine.

Tutsaklığın dramatik giyotini kesemiyor flu gerçeklik diyarımın özgür gökyüzündeki

Anka kuşunun kanatlarını.

Yanıyor ama memnun halinden..

Karanlığı kesebilen aydınlığın kılıcı; Prometheus'tan Ghandi'ye tüm mitolojik ve reel kavramların anlamdaşlığına yeğ midir?

Absürt bir hengame de kargaşa renklerini yok sayar mı dersiniz?

Anlaşılmamak bu kadar mı abesle iştilal olmuşta yer ile yeknesak masiva..

Farklılığın bir isyanı mıdır arabesk kültürdeki yankılar yoksa post modernize mi ediyoruz artık farkındalığımızı.

Aydınlanmak bu kadar karalamayı mı getiriyor öncesinde ve her şey tamamken neden ayağım sıkışmış toprak denen maddeye?

İnsan da bir bitki değil midir meyve verip çürüyen..

Ve kendimi sıkışmış hissediyordum en kötü günlerimin aslında en iyilerim olduğunu fark edene kadar..

Cihan Tarık Acandeğir 2

İki Yüzlü Zaman

Zaman kırılığandır.
Bölücülük yapar.
İki yüzlüdür.
Zaman insandır en büyük faili meçhuldür.
Varlık ve zaman;
Kendi içlerinde bir döngüdür;
Akli ve sıfatlar koyar ardına varlığın.
Maneviyat serpiştirir,
Anlamdaşlık katar.
Varlık saygı duyulan popüler ve
Bu bağlamda kültürel bir esere dönüşür.
Dönüştürmek adına da yaralar açar:
Çıkmaya çalıştığı kabukların sahiplerine.
Zaman ve acı ortak olur kabuğa ama
Gel zaman git zaman
Kapanır her kanayan yara.
Saygı duyulan varlık yüzü yerlerde olsa da Haklıdır kabuğu kırmakta.
Çünkü kabuk sadece bir basamaktır ve
Amaca giden yolda her araç bir basamaktır.
Amacından sapma yaptığın,
Her milisaniye seni de kırılğan yapar.
Zaman bir döngüdür
Tanımaya ve nefret etmeye olanak sunan.
Zaman içinde bir zaman her şeye degecektir.
En sonunda unutuncaya kadar.

Cihan Tarık Acandeğir 2

İnilti

Meğer harcamışsın biriktirdiklerini
Eğer hissettiysen içinin senden gittiğini
Sahi arkana bile bakmamıştın değil mi?
Sahil hiç bu kadar kararmamıştır..

Güneşim batıyor
Umudum yitiyor
Işığın yetmiyor
Ölmeyince sen olmuyor..

Cihan Tarık Acandeğir 2

İsimler

Acımıyorsa İçin Hiçe say düşüncelerini!
Tarifi imkansız depremlerle kırılısın Kanatları...
Ayuçlarında Canım;
Ahrazım ben!
Dur Eğer çiğnersen İçimdekileri;
Razıyım...

Cihan Tarık Acandeğir 2

İsyan

Son sokak lambası da öksürdü
Veremli olduğu her halinden belli bankımızın
Bir kanser furyası aldı semadan yüzünü.
Beti benzi atmış Galata'da martıların
Sonra bir düş yumağıyla oynayan topal kedi
en büyük dostlar sinekler ve kurbağalar
Bir savaş kurdunun isyanı vuku buldu
Karaciğerimde yaralar ya da yarada karaciğer
Bir mafya vurgunundan geriye kalan gülüşmeler
Yalnızca yalnızlığın şarkısı meçhul
ciğerim bir sigarayı daha çürüttü..
Piç'in dilinde şanslı bir acı
Acının dilinden anlamayan bir piç gibi
yarım bırakılmışlığın feryadı
Anlamıyorsun dimi dilimdeki lügatı..
Sarhoşluğumdan mıdır alkolü sevmeyişim
Yoksa bir sonbahardaki yaprak mı tecellim.
Farkındalığın sadeliğine bürünmüş kokun
Bilirsin, farkındaysan ölürsün..
klasik bir terane minyon gecekondularda..
Sanatsal bir orospu gibi tabloları
Görevi aynı işlevi aynı saatlerin ama
Seni senden çalmıyor mu sanatçı?
Eksilmişliğin riskini göze almaktan korkma..
Gitmekten bitmekten korkma..
buyur burası senin vatanın.
Burası kalbim işte mankafa!
istediğin gibi böl yönet parçala!

Cihan Tarık Acandeğir 2

İtirafın istismarı

koskoca bir hayatı küçücük birkaç kelimeyle anlatabilirim sana.
Her şeyiyle mükemmel bir hayat yaşadım.
otursam;
düşünsem seneleri mutlu olduğum anları.
Muhteşem insanlarla geçen
muhtemelen üzücü
lakin tarafsızca
birçok akranımdan büyük olaylar.
Ben sana hayallerimi anlatmak isterim.
Sana bir filmi anlatır gibi
hayvan belgeseli izlermişcesine duygularla,
bir karıncanın duygularını hissetirmişcesine yaşanmışlıkları.
Çaydanlığımızdan tüten rakı kokusunu bastırmak için
yaktığımız bakire düşüncelerimizle sarılı tütsüler eşliğinde...
Ben baktığın "hiç bir yer de" olamam
belki göz önüne alınacak bir tarafı da yoktur
"hiç bir her de bir hiçlik" değilimdir.
Ama ben benden kaçarken buldum seni,
sense kendinin zaten..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Kaçmak

İçimden kaçmak gelir..
Kaçmanın içerisinden uzaklaşmak..
Demıştim ya sol yanında uyur sevdiklerin
Sağ yanın ayazdır bende gelir kıvrılırim bir ara..
Sağ yanındayım senin sol yanım senin.
Sol yanımdasın serin sessiz..
Sağ yanın benim.
Yelkovanla akrep gibiyiz
sen ağır ağır bense hep geri..
Yani demem o ki son şansın..
Ya bir iz bırak ya da beni bırak gideyim..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Kadere İnat

Mükemmel şeyler yazacağım bugün
Kalemimin tozunu sildim attım
Unuttum aklımda değil dün
Ben kendimi huzura kapatmıştım açtım
Harika bir hikaye yazacağım
Karakterleri kalbimden
Replikleri dilimden
Tamamen hayatın içinden.
Bir roman olacak
Acıklı paragraflar yerine
Umutlar serpiştirilmiş
Mutlulukla süslenmiş bir umudun el kitabı mahiyetinde...
Bir şiir gibi
Kelime kelime
Hece hece
Ezberleteceğim kadere..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Kaybolduk Biz

Kendimden çıktım yola
Aradım bulamadım
Ayrıldım yerimden
Yurduma varamadım
Kendimi anlatırken
Biraz uzak kalırım
Gerçeği sorgularken
Yalanları da anlatırım
Bana sor istersen
Nasılım?
Cevabı bilinmeyen
Sorulara alışkınım.
Kaybettik biz...
Dünya yandı
Kazanmadık hiç..
Bilmiyoruz tadını
Kaybolduk biz
Dağıldık parça parça
Yarını anlamak için
Bugünden başla...
Yarına koşmak için
Bugünden adımla..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Kayboldum Ben

Kalabalığın içinde bir yalnızlık şarkısı,
Umutların saflığında umutsuzluğun hatırası
Dünyanın merkezine yakın bir orta yol çabası
Özlediğim ne varsa unutturur başkası...
Yine dön yüzünü, nefesin değsin güvenime
Yine dur gitme seninle kalsın tüm mucizeler
Buradayım bak...
Rüyalar, hayaller içinde.
Buradayım bak
İçimde bir yerlerde
Ne olur duy
Sağırım zaten sessizliğinden
Ne olur don
kayboldum ben...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Kayıp Beste

Ellerim üşüyor
Gelmiyorsun hasretin pekişiyor
Bekliyorum karanlıklarda
Ellerim, ellerim bak üşüyor

Gözlerim
Gözlerinden kaçan benim gözlerim
Her gece yağmurlar yağıyor
Gözlerim , gözlerine ağlıyor

Sözlerin...
Kalbime batan senin sözlerin
Acımı dindirmeye yetmiyor
Bazen olmayınca olmuyor
Sen olmayınca;
Olmuyor...

Beklerim...
Her gece sar beni,
Ben beklerim.
Akan gözyaşlarımla,
Yollarını gözlerim...

Gözlerim...
Gözlerinden kaçan,
Benim gözlerim.
Sen olmayınca,
Hani ellerim?...
Ellerim üşüyor
Hani nerde ellerin!
Şimdi kimi sarar ellerin
Kime ağlar gözlerin
Sen susunca;
sensizlikte,
Acıyor kalbim..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Kelebeğin Ömrüdür Aşk

Bir şarkı yazmıştım sana
Hatırla ve unutmayla başlayıp biten
Dilimden sakındığım bir cümle
Söyleyemediğim
Belki kızdığım dan belki utandığım dan
Bir şarkı yazmıştım size
Puslu bir ilkbahar akşamı
Gökyüzünde binlerce yıldız vardı
Yanımdaysa en güzeli
Ağlıyordu omzuma yaslanmış
Nakaratı gözlerinden akan yaşlarla
Söylüyordu söyletiyordu...
Bir şarkı yazmıştım bize
Ve elimde sönmekte olan sigaram
Raylarından çıkmış feryatlarla
Karıştırarak benliğimin özünü
Susmayacakmışcasına hıçkırarak
Bizi anlatmıştım...
Kaderin oyunundan kederin beşiğine
Giden bir yol vardı gökyüzünde
Ve suratımda eskiden kalma bir nöbet vardı
Gardiyanlar hayallerim hayatımsa hücremdi
Bir şarkı yazmıştım yalanlarla yanlışlarla dolu
Tekrarlanıp duran bir ömür boyunca
Birkaç damla kan ve bir kaç hayatla ödeyeceğim vebali
Uzadıkça uzuyor cümleler
Ve bitmiyor
Bu eylül ızdırap'ı...
Ta ki kısa bir süreliğine
Kasım'a kadar hayat...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Kestane Şekeri

İlham perilerim yorgun bir kalbim
Atmaya korkuyorum ama korkmaya da yok halim
Saklandığı bir kabuk var içindeyse mecalim
Biraz şerbet kat üstüne kekremsi bir tat hakim

Sorgu meleklerim biliyorum bu yanlış bir secim
Kestane şekerim yeni değil hep böyleydi bu halim
Yeni geldin farkındayım farkının da farkındayım
Seni sona saklıyorum daha yolun başındayım.

Cihan Tarık Acandeğir 2

Kim Bilir?

Kayboldum hep aynı yöne gidiyorken
Dünya tersine döndü galiba bitiyorsun
Gece gündüz kavgasında kim galip geldi ki
Hep aynı şeyleri soruyorsun

Kim bilebilir ki güneşin doğduğu yerleri
Kim gördü ki karanlığın galip geldiğini
Sen de şimdi susuyorsun tam söyle isterken
bir de gülüyorsun gözlerimden süzülürken..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Kimliksizlik

Son kez cümleler düğümliyor boğazımda
Haykırışlarım suskun ve umutsuz değil bu defa
Kaybedecek bir şeyim yok
Yazıyorum alelacele ve umutlar serzenişte

Soruyorum ben kimim
Cevap veren kimse yok benden başka
Unutulan bir limanım ben
Unutansa en sık uğrayan gemim...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Koku (.)

Her sabah seni isteyerek uyanıyorum...
Günaydın yalnızlığım..
Düşlüyorum belki de söylemekten çekiniyorum, korkuyorum..
Gerçekleri duymaktan,
yorulmaktan,
sensizlikten
ve hatta utanıyorum..

Büyü içimde güzel çocuk..
Siyah saçların karanlıktan korkuyor
Dinlen içimde asi ruh
Siyah gözlerin derinlikten bu denli sığ..
Bekle beni de; omuzların gibi, geniş, düşün..
Hayallerinde bir şato cennet mi senin kokun..
Neden böyle içinden konuşursun delicesine bu korkun?

Cihan Tarık Acandeğir 2

Küçük Bir Kuş Ölüyor

Göğüs kafesinin ortasında
bir kuş kanat çırpıyor
Yalnızlık kalesinin zindanlarında
Kanatlarından tüyler dökülüyor
Her geçen gün biraz daha küçülüyor...
Küçük bir devrim büyütmüş içinde
Kimse büyüdüğünü görmüyor..
Her geçen gün; daha yalnız sürüyor..
Demirin soğukluğu ışıkla buluşunca
Parmaklıklar ardından..
Yağmur pencereden düşüyor..
Küçük bir kuş ölüyor..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Lanet

Sabah bir lanettir.
Herkesin uyanmasına vesile olan..

Cihan Tarık Acandegir 2

Maskeli Balo

Umutsuzlukla mutsuzluk el ele tutuştuğunda ve kardeş olduğunda geręeklik belirsizlikle
Kaybettiğinde kendini sinir sınırlarını kaldırdığında ötekileştirildiğinde berideki
Bulamadığın şeyleri başkasında aradığında
Yükseldiğini görürken başka bir yıldızın dolmuyorsa gözlerin veya ağlıyorsan yerli yersiz
Bir Türk filmi kıvamında görüyorsan geğirdiği günleri
Bir kere bile inandıramadıysa Tanrı seni aşka
Aşkın kompleks yapısı iki kat yapıyorsa kurduklarını
İnsan öldürmek bile sınırlarını
Bir çocuğun veya bir çoğunun hissiyatının altında tutuyorsa
Kaybettiysen çocukluk rüyalarını
İnandıramadıysa seni karşındaki çöp bile çöplüğe
Ne olacak bilmiyorsan da böyle giderse
Geçmişin gölgesi taşıyorsa bugünün bedenini ve bedelini ödeyecek temsilin
Sen olmakta zorlanıyorum
Ve sen bile sen olmayı beceremiyorsan
Taktığın maskeler kaldırıyorsa artık geręeklięini
Süs bitkisinin suyunu vermeyi unutma.
Yapraklar ilkbaharda dökülüyorsa
Cemreler düşerken yükseliyorsa soğukluğun
Kimseye kendine bile veremiyorken akli ve kullanılıyorsan dünya tarafından
Geçirdiğin güzel günlerin getirisi ve götürüsü eşitsizliğe itiyorsa varlığını
Yoksundur sen ve yoksullukla geçer günlerin
şimdi bir hayal et ağaçlar kesilince de yaşamaya devam eder.
şuç kimindir yaşamaya devam eden ağacın mi
Yoksa ağacı kesen kişinin mi
Yoksa ortada bir suç yok ve boyutsuz bir şey mi var.
Ömür böyledir canım hissetmek bahsetmek değildir.
Alternatif Enerji kaynakları keşfedersin yaşadıkça
Kırıntısı kalır bazı şeyleri seğerek.
Bu nedenle bu gün çok iyisin
Maskeli Balo Salonu seni önleyecek tüm iyilikleri bulamamaktan.
Böylece hem ben sana hem de sen bana göre devrileceksin.

Cihan Tarık Acandeğir 2

Mavi Tutku

Sesinde mavilik,
Düşler Ülkesi'nin ülkü tonunda
Yıldızlarına almış ışıklarımı
Ben ondan karanlıksam,
O elbet benden aydınlık kalacak.
Ona uzanıyor yıllar sonra elim..
Yüzünü göğe çevirmiş,
Tanrım Bu yaralarımı neden açtın bana?

Selinde mavilik,
ölüm gibi peşine takılmışlığım bundan
Ardımda depremler saklıyorum.
Kıyılarına vurdukça ben,
Denize kadar sürükleniyorum.
Denizden geldim,
Dehlizinde geberiyorum.
Tanrım bu yaralarımı neden açtın bana?

Seninle mavilik;
Yeşilliklerinden fırlayan orman hayvanları
Gözlerin Efendim..
Bir fındık ağacına yaslanmış,
Altında hayaller..
Bir kaç adım sonrası uçurum
Düşmek hiç böylesine şaşaalı
Böylesine acınarak
Tanrım Bu yaralarımı neden açtın bana?

Usulca kaçarak kendi gerçeğimden
Gölgeleyerek kendi acılarımı sığınmaksın limanına
Batacak bir geminin makine dairesi kalbin
İçinde yanarak, boğularak ölen bensem;
Suskunluğun kar..
Yansıman bile aynadan benden kaçarak
Sensizlikle mavilik!
Tanrım bu yaraları bana neden açtın!

Cihan Tarık Acandeğir 2

Meleklerim

Yerdeki yansımamız gökyüzüne ulaştı
Bu suretler bu bedende biraz fazla dolaştı
Işıkları yağmurları aşip geldi melekler
Biri sağimda biri solumda gökyüzümü öbekler..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Nasıl Mutlu Olabilirim!

Nereye gidersem gideyim
Hep içimde kanayan bir yara
Nasıl oluyor da durmuyor
Kabuk tutmuş acıyor hala..
Söylesene;
Nasıl mutlu olabilirim?
Ben bulamadım
Nasıl Özgür kalabilirim..
Hep peşimde gölgeler
Takip ediyor gizlice
Hep içimde ölümler
Duymuyorsun değil mi?
Söylesene;
Nasıl mutlu olabilirim?
Ben bulamadım
Nasıl Özgür kalabilirim..
Kaybolmayı çok severim bilirsin
Kaybetmek kazandırdı Kaybolmayı
Ararken farkına varmadan
Tüm sevdiklerimi kaybettirdi..
Söylesene;
Nasıl mutlu olabilirim?
Ben bulamadım
Nasıl Özgür kalabilirim..

Cihan Tarık Acandeğir 2

Nazım

Yarımlar kalır geriye tamlardan
ve eksik bıraktığını bir başkası tamamlar.
Her şey bir tamdır da bir sen mi eksiksin Nazım.
Nazım şiire; şiir kafiyeyle odaklar..

Cihan Tarık Acandegir 2

Neptün'de Kahve Falı

Tüm o düşündüğünüz şeylere baş kaldırdım ben..
Bu beni asi mi yapar?
Sizin kahrolduğunuz o sıkıntıları gülerek geçiyorum artık..
Belki bu yüzdendir kimseyi aramamam, sormamam..
Sorguladınız mı hiç?
Birine bazen çok konuşurum ben..
Farkında değil misiniz?
Sorduğum sorularda "benden" bahsediyorum hep.
Bencilim.
Çünkü öğrendiğim her şeyi çevremden aldım, öğrendim.
En son hangi davete icabet ettim,
hatırlamam ben..
Çünkü gittiğim her yerde bir beklenti,
bir istenç var.
Kimsede öyle derinlemesine tanımaz beni,
Çünkü sırrın ve gizlinin kullanıldığını gördüm,
sustum ben..
"Kimseyi beğenmez o;
her şeyi sever" diyenler var..
Karşımdakine ışık tutmak;
yansıtmak için aynayım ben..
Öyle "sabitim, böyle değilim" cümlelerini de duyamazsınız benden.
Şöyle bir planım var da demem asla..
Her şeyim sinsicedir kısaca..
Çünkü açık oynamanın kayda değer kaybına şahidim ben.
"Özledim" de demem.
Toksam yemek de yemem mesela.
Ama kelimesi bir cümledir benim için.
Ve söz öbeklerime keşkelerimi belirtili sıfatlarımın önüne koyarım zamir diye.
"Karışık" derler mesela bana..
"Seni çözen Alim olur" derler..
Alim dediklerinin zalimlikleriyle taşı bu sel..
Herkes neyi eksikse onda iyi olduğunu savunur..
Ben özgürlükte iyiyimdir.
Öyle çok şeyden etkilenmişliğim de yoktur benim.
Yirmilik dış sanırdım kendimi mesela..
Bir şeye yaramam ama vardır elbet bir mantığım..
Kartlarım, maskelerim, genelde mutlu halim..
En büyük hazineler, en büyük viranelerden çıkar ama ne hazineyim ne viraneyim ben..
Mesela kaç kişi bilir ginokho nedir?
Kaç kişi benim gerçeğimi, sancımı, savaşımı bilir?
Cevap vereyim mi?
Yoksa uzun yazıları sallamayan dostlarım mı cevaplasın?
He bir de:
"Bir şeyim yok iyiyim ben'lerim" var benim.
"Gerçekten iyiyim ben'lerin" öncesinde gelir
Kimse sorgulamasın da..
Güvenen varsa da "sen bana ben istedim de bunu yapmadın" desin..
Diyemez.
Anca şakaya vurur benim garabetlerim..
Dostluk falan bunlar da hikaye..
Kahve falına da bekleriz..

Cihan Tarık Acandegir 2

Seyyah

Çok uzakta olduğum yerden
Güneş doğuyor ay düşüyor gökyüzünden
Çok yakında olduğun yerlerden
Yıldızlar dans ediyor sebep gül yüzünden
Ama içimde bir yerlerde...
Kendi rengine boyamışsın sen
Dünyan siyah
Kendi kendine soruyorsun
Döner mi seyyah
Başka hayatları arıyorsun
Hayatın Araf
Unutmaya çalışıyorsun
Olmuşsun harap
Kimse duymadı biliyorum çığlıklarını
o da görmedi görmeyecek göz yaşlarını hatta olmadı anlıyorum onun gibi
Sen de olmadın asla onlar gibi
Ama içinde bir yerlerde bir hüzün varken
Neden olmasın?

Cihan Tarık Acandeğir 2

Söylemler

Nasıldı ki iklimin?
Ahmak-ıslatan misali miydi ne?
Beklenmedik bir zamanda
beklenmeyen bir halde
beklemediğimden olsa gerek
düştü göze ilk cemre
Serpışti yavaşta sonra seyrelti
yer yer gök gürültü
bazen seldi söylemleri.
Güneş açtı şimdilerde sevgili
kurudun gittin...
Gözlerim kurudu!
Türlü oyunlarla bedenim yoruldu..
Ben gibi değilsin sen
Aşk mı sandın? Aşk olsun..
Saf mı sandın? Ders olsun...

Cihan Tarık Acandeğir 2

Yaralarına Benzemek

Hiç durmuyor,
düşüncelerim beni yorarak,
sana benzeyerek çoğu an
kaçarmışcasına adeta her bir caddeye,
her bir cam kenarı çiçeğine çarparak yayılıyor semalarına.
Kokuna bulaşmış kıyafetler saklıyorum baş ucumda, değmesin başka duyguların
özgünlüğüne hep bana yakın olsun diye,
umarsızca özetliyorum seni bana..
Kendime çizdiğim yolda karşıdan gelen bir kazasın sen bana.
Her hamlesini bildiğim bir oyunda yeni bir hamlesin adeta.
Karalıyorum yine rengarenk tablolarını.
Sana benziyorum git gide kararıyor içim
çünkü gölgene artık daha yakınım.
İçim acıyor,
acıyor bana,
ben olmuş ama sana doyamayışıma,
benzersizliğine.
Başka bir şey ararken bambaşka kop-koyu kana bulanışıma.
Ağlıyor sakallarım nefessiz kalışıma.
Bunaldım gün geçtikçe bunuyorum,
arıyorum,
buluyorum,
kaybı ararken kaybediyorum,
kayboluyorum çünkü yaralarında..

Cihan Tarık Acandeğir 2